

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ไม่มีอะไรใหญ่เหนือธรรม

ต้นตาลที่ยังเหลืออยู่ต้นเดียวนั้น กำลังพิจารณา ตะกี้นี้ฝากให้ท่านปัญญาพิจารณา ยังเหลืออยู่ต้นเดียว ต้นตาลต้นเดียวที่ทางเข้ามานี้ เราก็พิจารณาแล้ว ก็ลองหยั่งท่านปัญญาดูท่านจะว่ายังไง ส่วนมากเรารู้ท่านปัญญาไม่ได้ถ้าเป็นเรื่องคิดอย่างนี้ ๆ เราแพ้วท่านปัญญาอย่างหลุดลุ่ยเลย ไม่ใช่แพ้วธรรมดาแพ้วแบบหลุดลุ่ย แพ้วตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวที เมื่อเข้านี้มาฝากท่านไว้เรื่องต้นตาล ท่านพิจารณาซิ ผมพิจารณาแล้วจะคอยฟังเสียงท่าน ท่านจะออกแบบไหนคอยดู ต้นอื่น ๆ เราไม่ค่อยได้ปรึกษาอะไรมากนัก เพราะเหตุผลมันเหนือกัน ๆ ที่เราจะไม่สงสัยอะไรแล้ว แต่มันก้ำกึ่งกันนี้ทำให้สงสัย เช่นอย่างต้นตาลต้นนี้สำหรับความพิจารณาของเราว่า มันยังก้ำกึ่งกันอยู่ เอาออกหรือไม่เอาออกมีน้ำหนักยังไงชอบกล เพราะฉะนั้นจึงให้ท่านปัญญามาวินิจฉัย ท่านจะออกแบบไหน

ต้นเหล่านั้นเราไม่ค่อยถาม ต้นที่ออกเหล่านั้น คือดูแล้วก็รู้ชัดเจนว่าเอาไว้ไม่เหมาะ เอาออกนี้เหมาะกว่า บอกกันชัดเจนจึงเอาออก ๆ เลย ต้นนี้มันยังงัยอยู่ ต้นตาลต้นนี้ เราพิจารณาแล้ว สำหรับความเห็นของเราว่า เอาออกมีน้ำหนักมากกว่าเอาไว้ จึงลองถามท่านปัญญาดูท่านจะว่ายังไง สำหรับเหตุผลของเราก็คือว่า มันขึ้นไปแล้วก็มีส่วนเพียงแค่นั้น มันไม่แตกกิ่งออกไปกว้างขวางให้เป็นที่ร่มเย็นมากกว่านั้น สูงเท่าไรมันก็เท่านี้ ๆ ไม่แผ่ไม่กระจาย ถ้าไม้ตะเคียนต้นอยู่ข้างนั้น มันสามารถมาถึงต้นตาลต้นนี้ได้ กิ่งมันจะแตกมาถึงนี้เลย หนูนุ่นมันไกลขนาดนั้น สมมุติเราเอาออกก็เพื่อให้ไม้ตะเคียนนี้แผ่กิ่งออกไปถึงโน้นก็พอดีกัน ที่นี้มันก็ร่มออก การเข้าออกของรถก็สะดวก เราคิดอย่างนั้น ดูท่านปัญญาท่านจะว่ายังไง มันก็เหลืออยู่ต้นเดียวเท่านั้น ก็เลยจำเป็นต้องเอาออกหมดเลย

เมื่อวานนี้เอาต้นตะเคียนเล็กที่วัดหนองกองมา ดูเหมือนสีห้าต้น เราไปเลือกดูแล้วให้เณรเอามาให้ต้นตะเคียนเล็ก ทางวัดเราก็น่าจะมี ทางนี้ทางโน้นก็ไม่ทราบนะ ต้นตะเคียนเล็กที่เขากล้าเอาไว้ ดูน่าจะมีทางโน้น แต่เมื่อเราไปเห็นนั้นแล้วก็มันสะดวกเลือกเอาไว้จึงสั่งให้เณรเอาขึ้นรถมาเลยเมื่อวาน ประมาณสัก ๕ ต้น แล้วต้นจันทน์หอมอีกต้นหนึ่ง คือมันมีที่ว่าง ๆ ที่ควรได้ปลูกไม้ตะเคียนอย่างเหมาะสมว่างั้นเถอะ ปลูกตรงนี้แล้วเหมาะสม ๆ เราเดินไปดูก่อนแล้วว่าจะเอาต้นอะไรดีมาปลูกที่นี่ ๆ มันว่างอย่างนั้น ๆ เอาต้นไม้ชนิดอื่น ๆ มาปลูกนี้จะเหมาะ ๆ พอดีไปเห็นไม้ตะเคียนเมื่อวาน ต้นตะเคียนเล็กก็เลยเอามาว่าจะปลูกช่องที่เราคิดเอาไว้

คือมันน้ำมันแพ่ง โอ้โฮย ไม่ใช่เล่น ๆ นะ กวางขวางร่มเย็น เวลาผลัดใบก็ไม่ได้ผลัดพร้อมกัน มันเปลี่ยนผลัดกันไปเรื่อย ลัดออกมาแล้วผลัด หล่นลงไปแล้วผลัดใบ ลัดออกมางอกออกมาไปเรื่อย ๆ อยู่อย่างนั้น ต้นไม้บางชนิดเช่นอย่างไม้สักนี้ เวลามันผลัดใบมันผลัดเสียจนหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ เรานึกว่าไม้สักตาย ไม่มีใบเลย ที่แท้มันผลัดใบ ผลัดหมดเลยมีแต่กิ่ง มันผลัดหมดทั้งโคตรทั้งแซ่มันเลย แต่ไม้ตะเคียนนี้ไม่นะ ไม่รู้ว่ามันผลัดใบ คือมันทิ้งร่วงไปผลัดใบพร้อมกันไปเลย เราจึงชอบไม้ชนิดนี้มาเก็บไว้ในวัดเรา มันร่มเย็น เราจะพยายามปลูกข้างหน้าอุโบสถ

ต่อไปนี้ข้างหน้าจะกลายเป็นป่าไม้ให้ร่มเงาและเป็นประโยชน์แก่สาธารณชนทั่ว ๆ ไปได้โดยไม่สงสัย เวลานี้มันก็ว่างมันก็โล่ง สำหรับการเกี่ยวข้องกับประชาชนมันก็ว่าง ก็ให้เป็นที่ว่างสำหรับการทำงานของเรานี้เสีย เวลาเราตายไปแล้วจะไม่มีนะ เพราะฉะนั้นจึงปลูกต้นไม้เอาไว้ แล้วต้นไม้จะขึ้นแทน คนจะไม่มี หลวงตาบัวตายแล้วคนจะเบาบางลงไปหมดจะว่าไง ก็คิดไว้เหมือนอย่างหลวงพ่อกูว่าไง หลวงพ่อกูท่านยังฉลาดท่านคิดได้ เราชมอุบายวิธีการท่านเราถึงเอามาพูดเสมอ เขาเรียกว่ากลอนสด คือไม่ต้องคิดอ่านไตร่ตรอง ขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ตอบรับกันปั๊บ ๆ เลย อุบายวิธีการนี้เป็นกลอนสด

นักปฏิบัติท่านปฏิบัติธรรมที่ว่างกลอนสด ๆ อย่างนี้ ก็เลสกับธรรมแก่กัน ถึงขั้นแก่กันแล้วเป็นอย่างนั้น ก็เลสออกแง่ไหน ธรรมะจะออกรับกัน ๆ ตีกันฟาดกัน เหมือนนักมวยที่ชานาญต่อຍหมัดสวนหมัดกันนั้นแหละ เวลาแชมเปียนเขาต่อยกันนี้มองทันเมื่อไร ที่นี้เวลาธรรมกับกิเลส เมื่อธรรมได้รับการอบรมอยู่เสมอธรรมก็งอกขึ้น ๆ แต่ก่อนมีแต่กิเลส ไม่ทราบว่ามันเจริญเมื่อไร มันเจริญตลอดเวลา ความเสื่อมของกิเลสไม่เห็นมี มีแต่ความเจริญขึ้นเรื่อย ๆ ยืดยาวไปเรื่อย ๆ ทางเดินของวิญญูทุกข์ของวิญญูจักรเกิดที่ไหนตายที่นั่นทุกข์ที่นั่น มันหายไปพร้อมนี้ละ ความเกิดปั๊บขึ้นมา ความทุกข์มาพร้อมแล้ว ๆ เหมือนกับต้นไม้ที่เกิดขึ้นมา กิ่งก้านมันฝังอยู่ในนั้นแล้ว จะออกกันไปเรื่อย ๆ

นี่ก็เหมือนกัน เกิดที่ไหน ตายที่นั่น ๆ นี้เราพูดถึงเรื่องกิเลสกับธรรม กิเลสมันงอกเงยของมันอย่างนั้นไปเรื่อย ๆ ไม่มีใครที่จะตัดทอนลงมา ๆ เห็นโทษของมัน โห ตั้งแต่สอนให้เห็นโทษขนาดนั้น ๆ มันยังมากัดผู้ที่สอนอีกเห็นไหมล่ะ แอ่ ๆ เออว่าให้มันชั้ด ๆ นี้ละธรรมตอบกิเลสเข้าใจไหม กิเลสมันแอ่ ๆ ถึงได้บอกว่า เตือนมันไม่ได้นะ มันแอ่ ๆ คือธรรมชู้เข้าใจไหม เวลามันหนามันแน่นมันไม่รู้จริง ๆ นะไม่ว่าท่านว่าเราเราจะตำหนิใครไม่ได้ เราเอาหลักธรรมชาติออกมาพูดนี่ละ คือมันฝังขนาดนั้นละ ไม่อย่างนั้นพระพุทธเจ้าจะท้อพระทัยได้ยังไง

โถ มันสดสังเวชจริง ๆ นะ โลกนี้มองไม่เห็นเลยเทียว มีดมิดปิดทวารทั้ง ๆ ที่ตาใสแจ๋วเหมือนตาแมว ตาแมวสู้ไม่ได้ แต่กิเลสมันฝังตาคนนี่ตาใส่ง่กว่าตาแมว เรายังไม่ได้เอาไอ้ปุ๊กก็กับไอ้หยองมาทดสอบกันดู ตาใสมือเหมือนตาไอ้ปุ๊กก็เราไหม ต้องถามอย่างนั้นตากิเลสนะ ใสเหมือนไอ้ปุ๊กก็ไหม ตั้งแต่ไอ้ปุ๊กก็ไอ้หยองเรานั้นก็ถูกกิเลสครอบเอาไว้แล้ว ตาไอ้ปุ๊กก็มีความหมายอะไร เห็นเจ้าของเข้าไปในครัว วันไหนเราว่างเราก็กินเข้าไป ไปดูนั่นดูนี่ เราเข้าไปในครัว เพราะฉะนั้นใครมาอยู่กับเราไม่ได้เราบอกตรง ๆ เราเข้าไปในครัวนี้ เราไม่ได้ไปอะไร ดูผู้คนที่อะไรนะ เราไปดูเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง ตลอดถึงพวกสัตว์ เพราะฉะนั้นจึงหาตั้งแต่สัตว์ด้วยความรักความเมตตา ได้รับความสงบร่มเย็นอบอุ้มอย่างไรบ้างหรือไม่

เวลาเห็นมันไล่จิกไล่ตีกันนี้ เราก็กินโมโห เราไปอย่างนั้นต่างหากนะ ไปดูพวกมาปฏิบัติธรรมนี้ปฏิบัติแบบไหน ๆ กัน ดูชอกแซกซิกแซก แต่ไม่บอกว่าดู วันนี้เปิดเสียบ้างแล้ว เราก็กินผ่านโน้นผ่านนี้ มองโน้นมองนี้ สอดโน้นสอดนี้ ถ้าควรจะเตือนก็เตือน ถ้าควรจะดุก็ดุ ถ้าเห็นว่าเรียบร้อยแล้วก็ผ่านไป ๆ แล้วพวกตาพวกจิตนี้มันจะไล่พวกสัตว์มันยั่วเย้า ๆ มันจะไปอันนี้มาก เพราะความรักความเมตตาสัตว์ มันอยู่กับคน อาศัยความอบอุ่นจากคน เวลามันไล่จิกไล่ตีกันนี้คนได้ดูกันบ้างหรือเปล่า เราไปอย่างนั้นต่างหากนี่นะ

ทีนี้พอเข้าไปถึงไอ้หยอง พอเราไปมันว้อก ๆ มา มันจะมาต่อสู้อเรา มันอยู่ในครัว มันถืออำนาจใหญ่หลวงอยู่ในครัว พอเราเดินไปมันว้อก ๆ เहां เราก็กินรักมัน อู๊ฮ ไอ้หยองมันก็มาจากกุนีนะ ออกมานี้มันมาเห่าอะไร เราก็กินทำหยาบ มันก็ยกเอาใหญ่ มันไม่หยาบกะมันเอาจริง ๆ ตานี้ดำปี๋ จ้อเลย เตี้ยวันนี้ไม่ค่อยเห่าแต่จ้อไม่ถอยนะ เราดูเตี้ยวันนี้ไม่ค่อยเห่า มันเห่าเห่าไรเรายังรักมัน ไปเรื่อย ๆ ก็อย่างนั้น ไปดูเหตุการณ์ต่าง ๆ นานาทุกสิ่งทุกอย่าง

นี่พูดถึงเรื่องกิเลสมันไว้มันรวดเร็ว ตานันตานิ เลยเอาตาไอ้หยองมา พอถึงตาไอ้หยองเลยลืมหิเลส จริง ๆ นะนี่เรามาพูดสด ๆ ร้อน ๆ ฟุ้งงทั้งหลาย พระพุทธเจ้าปรินิพพานแล้ว สาวกทั้งหลายท่านนิพพานผ่านไปแล้ว ท่านรู้เห็นอย่างนั้น ๆ มีหลวงตาบัวตัวเท่าหนูคนหนึ่ง จะว่ามาไอ้มาอดก็แล้วแต่ท่านทั้งหลายจะพูด เราไม่มีคำว่าไอ้ว่าอด คำว่ากลัวเราก็กินไม่มี คำว่ากลัวเราก็กินไม่มี พูดให้มันเต็มยศก็คือเห็นอหฺมตทุกอย่างแล้ว เกินกว่าถึงขะที่จะมาเห่าว้อ ๆ แวะ ๆ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเรายังไม่สนใจ เวลาจะพูดหนักเบาเล็กน้อยนี้ ธรรมเป็นธรรมสอนโลกทำไมจะสอนไม่ได้ เอาตรงนั้นซิ

เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเรานี้เป็นเมืองแห่งชาวพุทธ อย่างน้อย ๘๐% เป็นลูกของตถาคต เป็นลูกของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ทั้งนั้น แล้วนำธรรมออกมา

เพื่อแนะนำสั่งสอนทำไมจะสั่งสอนไม่ได้ เพราะธรรมนี้เหนือทุกอย่างแล้ว การสอนจึงต้องสอนทุกแง่ทุกมุม ดังที่เราหาพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ เราไม่ได้้นำเพื่อเป็นกรรมเป็นเวรเป็นเกทเป็นภัยแก่พี่น้องทั้งหลาย แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มีเรอบอกตรง ๆ เราไปในนามของครูบาอาจารย์ นำธรรมพระพุทธเจ้าออกมา ตรงไหนไม่ดีตำหนิตรงนั้นตำหนิมากตำหนิน้อยตามแต่สิ่งที่ไม่ดีมันเลวมากน้อยเพียงไร ก็ว่าไปตามเรื่อง เพราะฉะนั้นจึงไม่มีอะไรใหญ่เหนือธรรม

เช่นอย่างประเทศไทยของเราเนี่ย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงบำเพ็ญคุณงามความดี ในพระทัยของท่านทั้งสองพระองค์นั้นใครรู้ท่านได้วะ นั้นเห็นไหม ท่านกราบธรรม สรุปลแล้ว ท่านกราบธรรมอยู่ตลอดเวลา อะไรที่เป็นธรรมท่านเขียนพระทัยอะไรขีดข้อต่อธรรมนั้นคือข้าศึก ท่านจะทรงตำหนิ ไม่ว่าท่านว่าเรา ทรงตำหนิอยู่ภายในใจว่าอันนี้ไม่ดี คนนี้ไม่ดี มันพาดพิงกับคนผู้ทำกับสัตว์ผู้ทำ ดีชั่วมันบอกอยู่กับเจ้าของผู้ทำ ก็จะต้องทรงตำหนิชมเชยเป็นธรรมดา แต่ความรู้สึกของท่านผู้มีเมตตาตามหาคุณต่อโลกต่อสงสารเป็นพ่อแม่ของชาติไทย ท่านจะแสดงออกมาทุกแง่ทุกมุมไม่เหมาะกับท่าน นั้นเห็นไหม เราก็ให้รู้ว่าท่านเป็นยังไง พระทัยของท่านกับพวกเรา ควรที่จะปฏิบัติตัวของเราให้ดีทุกคน ๆ ให้ท่านเป็นที่เขียนพระทัยบ้างถึงถูก

นี่ละเพราะท่านถือธรรม ท่านเอาธรรมกางชี ดูไพร่ฟ้าประชาชนทั้งหลายทั่วประเทศไทยของเรา ด้วยพระเมตตาสงสารทั้งนั้น ท่านไม่ได้ดูด้วยความดูถูกเหยียดหยาม จะทำโทษทำกรรมต่อผู้ใด ท่านไม่มี ถึงกิเลสมีท่านก็ดีมันตลอดเวลา ท่านเอาแต่ความดีออกมาที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกแก่ท่านเองเท่านั้น

นี่พูดถึงเรื่องราวธรรมสูงขนาดไหน ท้าวมหาพรหมลงมาเนี่ยกราบหมด ยิ่งพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ยิ่งกราบสนิทยิ่งกว่าพวกเรา ชั้นเอกคือพระพุทธเจ้ากราบธรรมไม่ทรงกราบอะไรได้เลยในสามแดนโลกธาตุนี้ ทรงกราบพระธรรมอย่างเดียวเท่านั้น พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์กราบพระธรรม พระสงฆ์สาวกกราบพระธรรม นี้กราบเรียบบราบเป็นชั้นเอก ชั้นยอดเยี่ยมยิ่งกว่าเราทั้งหลาย นั้นพระพุทธเจ้ายังกราบธรรมเคารพธรรม แล้วนำธรรมมาสั่งสอนสัตว์โลกทำไมจะนำมาสอนไม่ได้

เช่นอย่างเมืองไทยเราเนี่ย ตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านทรงกราบธรรมตลอดเวลา เอาธรรมเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรครอบพระเศียรท่านตลอดเวลา แล้วทรงแผ่เมตตาต่อบรรดาสัตว์ทั้งหลายทั่ว ๆ ไป ตั้งแต่พระมหากษัตริย์ลงมา จากนั้นก็ลงมาวงของรัฐบาล วงราชการต่าง ๆ นี้ก็ล้วนแล้วตั้งแต่ลูกศิษย์ของชาวพุทธ ลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ทั้งนั้น ที่ควรจะได้รับฟังเสียงอรรถเสียงธรรมที่ท่านนำมาแสดง

ตั้งเวลานี้หลวงตาก็เป็นผู้แสดงให้เห็นน้องทั้งหลายฟังอยู่ ทั้ง ๆ ที่ธรรมนี้แสดงมาตลอดเวลา แต่ยังไม่ออกสนามอย่างกว้างขวาง เปิดเผยอย่างที่หลวงตานำมานี้ นี่หลวงตานำแบบธรรมทั้งนั้นนะ ไม่ได้นำแบบโลกแบบพิษแบบภัยมาสู่ท่านทั้งหลาย ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา เราไม่มีภัยต่อใครทั้งนั้น ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา เป็นความเมตตาสงสารเสมอกันหมด เพราะธรรมนี้เหนือทุกอย่างแล้ว

ที่นี้เวลาสอนก็ต้องดูทั้งผิดทั้งถูก ผิดถูกมันไปด้วยกัน อยู่กับสัตว์กับบุคคลตัวเดียวกันนั้นแหละ มีทั้งดีทั้งชั่วแสดงออกมา ควรตำหนิก็ตำหนิ ออกมาส่วนรวม เพื่อจะให้ส่วนรวมทั้งหลายทราบทั่วถึงกัน ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว ก็แสดงออกมาอย่างกว้างขวางไปละซิ ตรงไหนไม่ดีก็ว่าไป ๆ หนักเบาเล็กน้อยว่าไปตามเหตุแห่งความผิดความพลาดของผู้ทำถ้าตำหนิ ถ้าดีก็ชมเชยทั่วหน้ากันไปอย่างนั้น เราไม่มีอะไรกับใคร เพราะฉะนั้นเราถึงพูดตรง ๆ ระบุบอกจริง ๆ เราไม่มีอะไรกับใคร

การเทศนาว่าการนี้ไม่มีอะไรที่จะมาคัดค้านต้านทานธรรมได้ ธรรมนี้ขาดสะบั้นไปหมด เหนือทุกอย่างแล้ว นำธรรมมาสอนผิดไปที่ตรงไหนว่างั้นเลย ถ้าไม่ยอมรับ บอกไม่ยอมรับ ธรรมไม่ยอมรับ ใครจะเหนือธรรมไปได้ถ้าไม่ยอมจม นั้น ถ้าผู้นั้นยอมรับธรรมแล้วผู้นั้นก็จะแก้ไขตัดแปลงตัวเอง ถึงร้ายขนาดไหนก็ดีได้ มันไม่ใช่พวกประเภทที่เข้า ไอ้ชียู ทำเดียว ไอ้ชียู ทำเดียวไม่มองทั้งหมดทั้งยา อะไร ๆ ไม่มองทั้งนั้น มีแต่สายระโยงระยางเขาใส่กันเต็มไปหมด..จุมูก สายอะไรมาอยู่นั้นหมดคอยแต่ลมหายใจ พอขาดแล้วก็ไปเลยไม่ฟังเสียงใคร

ประเภทปทปรมะนี้ประเภท ไอ้ชียู จะไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงพระพุทธเจ้า เสียงครูเสียงอาจารย์แนะนำสั่งสอนประการใดเลย จะเอาแบบเจ้าของ จะเอาตามเจ้าของ เจ้าของนั้นคือเทวทัตฆ่าเจ้าของ กำลังฆ่าเจ้าของอยู่แล้วก็จะฆ่าผู้เกี่ยวข้องมากน้อยกว้างขวางขนาดไหน ก็จะฆ่าไปเรื่อย ๆ ทำลายไปเรื่อย ๆ นี่คือประเภทเป็นพินเป็นไฟ ไปที่ไหนเผาที่นั่น ๆ ไฟเป็นอย่างนั้นนะ ไม่ได้รอใครแหละไฟ

อันนี้เรื่องความชั่วเมื่อเต็มอยู่ในหัวใจของคนแล้ว ย่อมไม่มีคำว่ากลัวบาปกลัวกรรมอะไร ไม่กลัว มีแต่จะเอาให้ได้อย่างใจ ๆ อย่างเดียว นี่ละพวกที่ทำลาย ทั้งตัวเองก็ไม่มี ความหมายอะไรเลย รอตั้งแต่วันชาติลมหายใจเท่านั้น ยมบาลนี้จัดจ้อยอยู่ ลมหายใจอันนี้มันจะขาดเมื่อไร เวลาตายแล้วมันจะลงหลุมนั้น ๆ ยมบาลจัดจรรีกรจนจะไม่ได้ พวกทำความชั่วซ้ำลามากมันทำมากและทำหนักเข้าทุกวันจนกระทั่งจัดจรรีกรไม่ได้ พอลมหายใจขาดสะบั้น ปังเลย ไม่ต้องถามว่าจากนี้ไปถึงนรกหลุมนั้น ๆ มีก็กิเลสก็ว่าก็เส้นไม่มี ผิงเดียวถึงเลย

ไม่มีอะไรที่จะใกล้ชิดติดพันกับตัวเองกับโลกธาตุนี้ยิ่งกว่าใจ ใจไม่มีกิเลส แพล็บเดียวถึงหมดเลย นี่ละเรื่องของบาปของบุญแพล็บเดียวถึงเลยเหมือนกัน ถ้าใครทำบาป แพล็บเดียวถึงเลย ทำบุญก็แพล็บเดียวถึงเลยเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นใครอย่าทำ ทายพระพุทธรูปเจ้านะ เวลานี้ก็เรียกว่านิสสัยวาสนาของชาติไทยเราก็ก็นั่งอยู่พอสมควร เพราะเหตุไร ฟันเพ็กก็เป็นลูกชาวพุทธ จากนั้นก็มีครูมีอาจารย์เป็นผู้แนะนำสั่งสอนให้รู้จักดีจักชั่วตลอดมา ซึ่งเป็นความจริงล้วน ๆ ในธรรมที่ท่านสอนมานั้น สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดมา

มาระยะนี้เราก็พยายามแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายให้รู้เนื้อรู้ตัว อย่าพากันมอมแมม อย่าพากันจมลงนรกหมด เราอย่าเข้าใจว่านรกนั้นพอแล้วรับสัตว์นรกไม่ได้ อีก ไม่มี เอ้า ไฟจี้เข้าไป ไฟนี้มีขอบเขตไหม เอ้า จี้เข้าไป ฟาดมันหมดทั้งกระดูกเป็น ถ้าเป็นถ่านก็แหลกไปเลยละ ให้ไฟถอยไม่ถอย อันนี้เรื่องบาปเรื่องกรรม เอาสร้างลงไป ๆ เท่ากับเอาไฟจี้ตัวเอง ร้อนเท่าไร ๆ เผลอเลยแหลกเลย เป็นอย่างนั้นนะ ใครอย่ากล่าวหาญต่อพระพุทธรูป ต่อพระธรรม พระสงฆ์ ธรรมอันนี้เป็นธรรมคุณโลกคุณสงสาร มาตั้งก็กัปกักลบ ไม่มีใครลบล้างไปได้ เราอย่าอวดอำนาจวาสนา ป่า ๆ ถิ่น ๆ ที่จะสังหารตัวเราทั้งเป็นนี้ ว่าเป็นของเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมทั้งหลาย ถ้าไม่ยอมจมทั้งเป็นนะ ให้รีบแก้ไขตัดแปลงเสียตั้งแต่บัดนี้ แล้วบ้านเมืองของเราจะมีความสงบร่มเย็น เพราะต่างคนต่างฟังเสียงอรรถเสียงธรรม

ถ้าฟังแต่เสียงกิเลสความโลภไม่มีเมื่องพอ ความโกรธไม่มีเมื่องพอ ราคะตัณหาไม่มีเมื่องพอ การรำการรวาย ตามความทะเยอทะยานติดดิน ตีนอำนาจวาสนา ตีนป่า ๆ ถิ่น ๆ ของตน ไม่มีเมื่องพอ พวกนี้พวกที่จะสั่งสมเรื่องความทุกข์ความเดือดร้อน ทั้งหลายเต็มตัวเลย ก่อนลมหายใจขาดมันก็เผาอยู่ในหัวอกแล้วนะ เราอย่าดูการแต่งเนื้อ แต่งตัวหรูหราฟูฟ่าโอ้อ่า อันนี้เป็นเรื่องของกิเลสหลอกลวงโลก ให้ตาบอดให้เป็นบ้ากับมันต่างหาก ธรรมจืดจางแล้วดูหมด ในข้างในของมันคืออะไร หัวใจมันมีแต่ไฟทั้งนั้น ยิ่งผู้ทำความโหดร้ายทารุณเท่าไร ทำความชั่วช้าลามกกว้างแคบขนาดไหน ผู้นั้นยิ่งเป็นตัวเหมากองไฟทั้งกองอยู่ในหัวอก เราอย่าเข้าใจว่าพวกนี้จะมีความสุขนะ คือไฟนรกเผาทั้งเป็นตลอดเวลาพวกนี้นะ ไม่มีวันว่างเลย นั้นนะมันเผาอยู่นั่นละ

ตาของเจ้าของไม่เห็น มีแต่จะสั่งสมไฟขึ้นมาเรื่อย ๆ แต่ตาของธรรมนี้จำไปหมด ๆ ว่าอย่า ๆ ให้ฟัง ถ้าใครยังมีนิสัยบุญบาปติดหัวใจอยู่แล้วให้ฟังเสียงพระพุทธรูปเจ้านะ ถ้าไม่ฟังจมแน่ ๆ เราอย่าทำทนายพระพุทธรูป สัตว์โลกตายเพราะความทำทนายตนเอง แล้วก็ทำทนายกรรม อาจหาญต่อกรรมของตนเอง และทำทนายพระพุทธรูปบาปบุญนรก สวรรค์ จมไปมากเท่าไร เรายังไม่รู้ตัวอยู่หรือ หรือเรายังจะเขียนใบสมัครเต็มอยู่หรือ

ในศาลาหลังนี้มีที่คนเขียนใบสมัครหมดแล้วยัง ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี่ เขียนสมัครลง นรกรทั้งเป็นๆ ทั้งเป็นเผาหัวอกเสียก่อน จากนั้นก็ไปเผาในเมืองฝินะ นรกรเผาอยู่ในหัว ใจนะ

เราอย่าเอาเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัว เอาบริษัทบริวารสมบัติเงินทองข้าวของมา อวดมาอ้างธรรมของพระพุทธเจ้านะ สิ่งเหล่านี้จอมปลอมทั้งนั้น เครื่องหลอกหลวงสัตว์ โลกผู้ตาบอดเท่านั้นเอง ผู้ตาดีไม่หลง ดิบอกว่าดี ชั่วบอกชั่ว ชั่วตลอดไป คนตาดีเห็นชัด สีดำเป็นสีดำ สีขาวเป็นสีขาว และคัดค้านตาตัวเองไม่ได้ นี่ความรู้ความสามารถของ ธรรมก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน ไม่มีอะไรคัดค้านได้ ดิบอกว่าดี ชั่วบอกชั่ว นรกรบอก ว่านรกร สวรรค์บอกว่าสวรรค์ ไม่มีที่จะเป็นอื่นไปได้เลย เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่เป็นอื่น เป็น อันนั้นมาตลอดกับกัลป์ พวกกันจำเอานะ

นี่เราก็พยายามเต็มกำลังความสามารถ สอนโลกนี้สอนทุกแห่งทุกมุม ใต้โลก สงสารถึงขะมันจะมาว่าอะไร ว่าหลวงตาบ้วนดุด่าว่ากล่าว ดีไม่ดีว่าเป็นกรรมเป็นเวร เป็นข้าศึกศัตรูต่อผู้ใดๆ มันมีแต่ถึงขะทั้งนั้น เราไม่สนใจนะ เพราะน้ำที่ชะล้างสิ่ง สกปรก คือธรรมยังมีอยู่ ก็ชะล้างไป ผู้ที่ต้องการความสะอาดยังมีอยู่ ผู้ที่ต้องการ มอมแมมให้จมนั้นมันก็สุดวิสัยช่วยไม่ได้ เอน้ำมหาสมุทรมาล้างก็ไม่มี ความหมาย ะไรคนประเภทนั้น ถ้าคนประเภทที่ดี น้ำมีอยู่แก้วเดียวถึงเดียวมาชะล้างมาอาบ วัน หนึ่งอาบน้ำวันละหนพอดัว ๆ นะ นั่นนะน้ำเป็นยาแก่บุคคลผู้ต้องการความสะอาด แต่ ไม่เป็นยาอะไรสำหรับคนที่ต้องการแต่ความสกปรก จมอยู่ในส้วมในถานตลอดเวลา นั้น น้ำมีเท่าไรไม่มีความหมาย เช่นน้ำมหาสมุทรเอามาล้างไม่มีความหมาย ธรรมทั่วแดน โลกธาตุไม่มีความหมายสำหรับคนประเภทนี้ จำให้ดี

วันนี้เทศน์เท่านั้นละเหนื่อยแล้ว มันหากเตือนนะ นี่เห็นไหมธาตุขันธ์ ที่จะมา เป็นประโยชน์แก่พี่น้องทั้งหลาย ทางนี้มันอ่อนลงๆ ตกลงไปไม่ได้ ก็ต้องพัก ก็สอน ไปๆ อย่างนี้ เราสอนด้วยความเมตตาสงสารนะ ดูไปไหนดูจริง ๆ ดูสัตว์นี่ยิ่งดูมากนะ ไปไหนนี่ เช่นอย่างเข้าไปในครัว สัตว์ขุมอยู่ที่ไหนตามันจะสอดจะส่องด้วยความรัก ความเมตตาสงสาร ดูจ้อกแจ๊ก ๆ โอ้ย เขาก็ยังมีบุญอันหนึ่งเขาได้มาอาศัยคน คนไม่ทำ ะไรกับเขา เขาก็เลยยั่วเย้า คนกับสัตว์นี่เต็มไปหมด ศาลาหลังนี้ชั้นอีกทีก ชอก แชกอยู่ที่นี่ บางที่จะได้ตีหัวมัน มันมาอยู่ มันอยู่ยามมากไม่กลัวคน นี่เขารมเย็น เขาก็มี าวสานอันหนึ่งเหมือนกัน

โห สัตว์นอกจากนี้ไปมีแต่อันตรายทั้งนั้นนะ หาอยู่หากินก็ถูกฆ่าแล้ว หาอยู่หา กินถูกฆ่าแล้ว ทั้งหากินยังไม่พ้อต้องถูกฆ่าตายก่อนแล้ว นั้น นี่สัตว์ประเภทต่าง ๆ ก็ยังมี ตืออยู่สัตว์มนุษย์ มีกฎหมายบ้านเมืองศีลธรรมครอบเอาไว้พ้ออยู่ด้วยกันร่มเย็นเป็นสุข

บ้าง ถึงแม้จะเกิดมีบ้างเป็นเรื่องความชั่วกับความดีมันมีแฝงกันอยู่ มันก็พอดพอดทนกันได้ ไม่มีแต่ภัยอย่างเดียว พวกสัตว์นี้ส่วนมากมีแต่ภัยนะ ไปที่ไหนมีแต่ภัย ถ้าอยู่ในวัดนั้นไปที่ไหนก็เย็น เราไปหมดที่ไหน ไม่ว่าที่ไหนที่ใกล้ที่ไกล ในบริเวณวัดนี้เดินดูพวกสัตว์

พวกที่อยู่ในบริเวณศาลาอยู่ในครวนี้ พวกนี้ โอ๊ย มันต้อมาก มันไม่รู้จักกลัว ถ้าว่ากลัวก็กลัวเพียงอำนาจ ว่าเรามีอำนาจเหนือเขา เขากลัวเพียงเท่านั้นนะ ว่าคนเรามีอำนาจเหนือสัตว์เหล่านั้น เห็นเราไปเขาก็ทำท่าวิ่งไปนั่นไปนี่ จ้อกๆ แจ๊กๆ บอกกันเตือนกันว่าอันตรายมาแล้ว เปรตหุส้นมาแล้ว บอกเท่านั้นละ แต่เปรตพวกนี้ไม่ทำอะไรก็เตือนกันเพียงแต่ทำให้ระวัง แต่เป็นเปรตตัวใหญ่ๆ ตัวอยู่กลางวัดนี้ เดินเข้ามานี้ให้ระวังให้ดี เดี่ยวมันสับเอาหลังทศไป ตัวไหนตัวนั้น คือตัวหลวงตาบัว เข้าใจไหม

นี่ละสัตว์ที่เราเลี้ยงไว้กลัวคน กลัวเพียงอำนาจเท่านั้นนะ เขาไม่ได้กลัวว่าเราจะทำอันตรายต่อเขา สัตว์ในวัดนี้ เขาจึงเพียงหลีกเพียงอะไร หลบๆ หลีกๆ กลัวเพียงอำนาจเท่านั้น เขาไม่ได้กลัวว่าเราจะทำอันตรายต่อเขา เขาจึงข่มเขิน ดูอย่างงั้นซิดูสัตว์นะ ดูให้มันถึงข้างในข้างนอกซิ ธรรมพระพุทธรเจ้าตลอดทั่วถึงไปหมด ไม่งั้นมาสอนโลกได้หรือ นี่มันเป็นกัณฑ์ที่สองแล้วหรือ ขึ้นเรื่อย เอาละพอ

เมื่อคืนนี้ไฟหายเสียบเลย เมื่อคืนนี้ไฟเสียบเลยตลอดคืน เรานึกว่ามันตื่นแล้วยังนะ เห็นโพล่มานั่งตรงนี้ โอ้ ตื่นแล้ว ไฟนี้ดาราตาชไปถึงไหน ๆ อยู่มืด ๆ มันเห็นหมดนี้ แม้แต่ตะวันออกสระนี้ก็มีนะ มันตั้งเอาไว้มันทำไก้ๆ ไว้ หลวงตาท่านไปดูไฟ แล้วก็เอาไปโชว์หลวงตาสักหน่อย แล้วเจ้าของแอบไปนอนอยู่ฟากต้นไม้ก็ได้ นี้ เห็นแต่ไฟเหลืองอร่ามอยู่ตามแถวนี้ อยู่มืดๆ มองไปเห็นหมด ตรงไหนๆ เห็นหมดจนกระทั่งออกมาตะวันออกสระน้ำนี้ก็ไฟ มันมาทำอะไรที่นี้วะ เราจะเอาค้อนไปปาลองดู เห็นมีอยู่ทุกแห่งตามนี้ มาเดินจงกรมกัน เพราะฉะนั้นจึงว่ามันเดินจงกรมหรือมันอะไรน่า สงสัยนะ ซี้ให้พร...

เมื่อวานนี้วันที่ ๓๐ ทองคำได้ ๓ บาท ๒ สตางค์นับว่าดี พักเครื่อง ติดเครื่อง เร่งเครื่อง เป็นธรรมดา ดอลลาร์ ได้ ๒๗ ดอลลาร์ นี่ก็ยังมีอีก เราไปดูสมุดอีก คือสมุดเหล่านั้นมันมีไม่มากนักนะ แต่ก่อนเราไม่ได้คิดว่าจะฝากประจำนะ ที่นี้ก็มีลูกศิษย์ลูกหาผู้มีเจตนาหวังดี และช่วยอุ้มชูชาติไทยเราทั้งชาติด้วยกัน ก็มาเสนอถึงเรื่องว่า เงินที่ฝากออมทรัพย์นี้ไม่ค่อยจะมีดอก แต่ฝากประจำมีบ้าง แน่ๆ พุดฟังซิมิหลักมีเหตุผลใหม่ละ ไม่ค่อยจะมีดอก ฝากออมทรัพย์ แต่ฝากประจำนั้นก็มีบ้าง นั้นฟังซิ มีบ้างก็แสดงว่ามีแน่ๆ ไม่มากก็ได้ ที่ออมทรัพย์แล้วแต่เขาจะให้ไม่ให้ ไม่สนใจเข้าใจไหม มันไม่ค่อยได้ก็ถูก แต่ถ้าไปฝากประจำแล้วก็ได้

เราก็ฝากเป็นออมทรัพย์ทั้งหมดแต่ก่อน ที่นี้ลูกศิษย์ลูกหาเขาก็มาชี้แจง เราควร
จะฝากเป็นประจำไว้บ้าง เพราะว่าเงินเหล่านี้จะไม่ได้จ่ายอย่างรวดเร็ว เมื่อจมอยู่เฉยๆ
ก็ไม่ดี ควรจะเกิดดอกเกิดผลก็ให้เกิดบ้าง ก็อยากจะแยกเงินจำนวนนี้ไปฝากเป็นประจำ
เสียบ้าง ส่วนที่เหลือก็เหลือไว้อย่างนั้นแหละ เราพิจารณาก็เลยเห็นด้วย เขาก็เลยไปฝาก
เรื่องราวนะ พอเขาฝากทางโน้นแล้ว อยู่ทางนี้เขาก็เลยฝากด้วยกัน เป็นเงินประจำ
เพราะจำนวนมากนะเวลานี้ ที่นี้เงินออมทรัพย์นี้เราดูตามสมุดต่างๆ สำหรับอยู่ทาง
อุดร ทางนั้นก็คงไม่มีมากเหมือนกันนั้นแหละ แล้วดูธนาคารไหนก็มี ออมทรัพย์นะ
ประมาณล้านกว่า หรือว่าล้านกว่าไปอย่างนั้นแหละ อย่างมากน่าจะไม่เกิน ๒ ล้าน
หมายถึงฝากออมทรัพย์นะ นอกนั้นไปเข้าฝากประจำทั้งหมด

ที่นี้เวลานี้ออมทรัพย์ที่อยู่อุดรนี้เราดูสมุดเมื่อสองวันนี้ มันมีถึง ๕ ล้าน ๘ แสน
เวลานั้นนะ ออมทรัพย์นี้มีมากกว่าเพื่อนเล่มนี้นะ มีถึง ๕ ล้าน ๘ แสน ถ้าหากว่าเราจะ
แยกมาซื้อทองคำอีกก็น่าจะได้ถึง ๑๕ กิโล คราวก่อนนั้นราคาจะสูงต่ำขนาดไหนก็โล
เลี้ยกัน คราวก่อนนั้นทองคำ ๑๕ กิโล เป็นเงิน ๕,๗๐๒,๒๘๐ บาท อันนี้เราดูสมุดนี้มัน
ก็มีถึง ๕ ล้าน ๘ แสนกว่าไปอีก มันอาจจะได้ถึง ๑๕ กิโล กำลังคิดๆ อยู่ คือเราไม่
อยากไปแยกถอดออกจากบัญชีนั้นบัญชีนี้ซึ่งมีจำนวนไม่มาก มันพอๆ กัน มีแต่อันนี้
มากกว่าเพื่อน ถ้าเอาก็จะเอาอันนี้ออกหมดเลย เข้าทองคำ อย่างนี้ละเราคอยที่จะตีเข้า
ทองคำเรื่อยๆ นะ เรื่องเงินหมุนเวียน เราจำเป็น แต่ว่าอันนี้มันหมุนตัวๆ กว่าเพื่อน
พอดีเข้าอันนี้เราก็จะตีเข้าไปเรื่อยๆ อย่างนี้ เราเลยคิดว่าบางทีอาจจะเอาอันนั้นมา
พิจารณาเสียก่อน

เวลานี้ที่แน่ใจแล้วดูสมุดเมื่อ ๒-๓ วันนี้ว่า เงินออมทรัพย์ในธนาคารนี้มีมาก
กว่าเพื่อน ถึง ๕ ล้าน ๘ แสน เราคิดว่าอาจจะได้ทองคำถึง ๑๕ กิโลก็ได้ ให้พิจารณา
เสียก่อน เราเป็นคนพิจารณาเองละ พิจารณาไปเรื่อยๆ นอกนั้นมีล้านบ้าง หรือสอง
ล้านบ้างเท่านั้น นอกนั้นก็เข้าบัญชีประจำหมดเลย ส่วนบัญชีประจำไม่ไปแตะ เอาไว้
นั้นๆ เลย แล้วหมุนออกจากนั้นเป็น ๘ ร้อยล้านแล้ว เหลือเท่าไรอาจจะเข้าไปด้วยกัน
นะ แต่เรายังไม่แน่ใจเรายังไม่พูด แต่สำหรับ ๘ ร้อยล้านนี้แน่แล้ว จะเข้าตลอดเวลา
สมมุติว่าฝากประจำมันยังเหลือกว่านี้ ก็จะแอบอยู่นั้น มันควรเข้าก็จะให้เข้าด้วยกัน แต่
ออกนี้ไม่น่าจะออก มีแต่จะหมุนเข้าเรื่อยๆ ตีเข้าเรื่อยๆ เลย เพราะเราห่วงทองคำมาก

เหยี่ยวมันไปทางโน้นไหม ระวังยากแต่เหยี่ยวนะ มันมักจะไปโฉบเอาลูกไก่พวก
เหยี่ยว ให้พากันระวังหน่อยนะ ถ้าได้ยินเสียงไก่มันร้องจ๊ิกแจ๊กให้ระวัง ค้อนปามันไป
เลย พวกเหยี่ยวมันมาแอบซ่อนอยู่ตามต้นไม้ มันคอยสังเกตดู พอแม่ไก่เปลอ ลูกไก่
ออกไปกินห่างๆ ฉวยไปเลยนะ เหยี่ยวนี่ฉลาดมาก เหยี่ยวนกเขาตัวเล็กๆ นั้นนะ

มันมาจับเหมือนตุ๊กตานะนั่งอยู่นั้น มันสังเกตุตุ๊ก ถ้าตุ๊กไก่ห่างจากแม่ มันฉวยไปเลย แม่ก็ต้องระวังอยู่ตลอดเวลา จึงได้เตือนทางนั้นให้ดูหน่อย ทางนี้ก็ดูตลอดแหละ เรื่องเหยี่ยว เอาละ ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd